

те, правомощията и функциите на ръководството на това движение в отделните му фази - до бойните действия и по време на сраженията - са така обстойно, логично и ясно изразени, определени, превърнати в задължителен за всички участници закон.

Много съществена и нова черта на ръководния орган е тази, че Привременното правителство не ще остане, според "Правилника", вън от България в емиграция. Сега се предвижда едновременно с преминаването на четите неговите членове да се присъединят към тях, да навлязат в отечеството и правителството да се установи в Балкана, където се води боят. От този момент Привременното правителство започва да упражнява властта си вътре в България и над бойните действия. В глава първа, чл.9 за това са предвидени следните разпореждания, които са съобразени с хода на четническото движение: Първо: "Докато намерят едно свободно и запазено място, членовете на Привременното правителство ще вървят навсякъде заедно с четите и всеки ще изпълнява възложените му работи според силите и способностите си". Второ: "Щом бъде завзето и укрепено такова място, ще се пристъпи към пълното изпълнение и уреждане на тези работи" (Правилник I, чл.9). В прокламацията и двете изложения от името на Привременното правителство както е известно, е означено специално, че то се намира в Балкана.

До 1868 г. всички устави, планове, закони, които предвиждат централно ръководство на революционното движение, не засягат въпроса за местопребиваването на това ръководство по време на въстанието, доколкото на войводите е отредено първенствующа и командна роля, а се посочва, че те ще поддържат връзки с "Началството" чрез тайна поща и кореспонденция. Явно е, че главното ръководство - Привременно или Върховно началство - се предполага да остане вън от България.¹⁵ В "Основното законоположение" не се споменава нищо за Централния комитет в случай на въстание. Специално указание по този въпрос липсва и в "Закон и наредба" на Белградския комитет, но от заловените други документи се вижда, че мнозина от членовете на комитета били и ръководители на доброволческите части - Ив. Кулин, Е.Петров, Н. Пешов и др. В едно писмо на Ер.Петров става дума за очакваното пристигане в граничните райони около Зайчар и Неготин на Л. Каравелов, който по това време обикалял Нишкия край. Това показва, че за членовете на Белградския комитет се предвиждало да преминат в България заедно с четата. Но подобно намерение не е формулирано като уставно разпореждане в "Закон и наредбата".¹⁶